

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρουνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' Ἀπασι τοῖς κ. κ.
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

27-ὁδὸς Πανεπιστημίου-27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10-12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ
τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου
γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς
ὀκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κ. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπό-
γραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν
διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης
δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγ-
γελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυ-
ρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταβίτας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποῖος πταίει ; — Ἡ θέσις τῆς γυναίκος εἰς τὸν νέον Ἀστικὸν κώ-
δικα (διάλεξις τοῦ δόκτορος Kühlmann ὑπὸ δος Μαρίας Πινέλη). —
Ἡ ἀντιβασιλίςσα τῶν Ἰνδιῶν (κατὰ τὸ Γαλλικόν ὑπὸ δος Εἰρήνης
Νικολαΐδου). — Maria José de Heredia (ὑπὸ δος Εἰρ. Νικολαΐδου).
— Ἀπὸ τὸ λεξικὸν τῆς μικρᾶς Λουκίας. — Γυναικεῖοι συρμοὶ (ὑπὸ
Παρισίνης). — Χωρὶς ὄνομα. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Εἰδοποι-
ήσεις. — Ἐπιφυλλίς Μυρρίνη.

ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ ;

Ποῖος πταίει, ἐὰν αἱ γυναῖκες κατήντησαν χαρτοπαίκτριαι ;
Ποῖος πταίει, ἐὰν τὰ λεπτεπίλεπτα ἐργόχειρα τῆς ὑπομονῆς,
διὰ τὰ ὅποια ἄλλοτε ὑπερηφανεύοντο αἱ μάμμαι καὶ αἱ προ-
μάμμαι μας, ἀντικατέστησαν σήμερον ἢ ντᾶμα καὶ ὁ ρήγας ;
Ποῖος πταίει, ἐὰν ἡ ὀμιλία ἢ ἀπλή καὶ ἀπέριττος, ἀλλὰ
πνευματώδης καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀνέκδοτα τῶν παλαιῶν καλῶν
καιρῶν ἐξωρίσθη ἀπὸ τὰς κοσμικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἀκόμη
συγκεντρώσεις μας καὶ ἐὰν βωβοὶ καὶ ἀμίλητοι ἐπὶ τρεῖς καὶ
τέσσαρες ὥρας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες παρατάσσονται γύρω εἰς
ἓνα τραπέζι, ἀγωνιζόμενοι ποῖος νὰ ἀρπάξῃ τὰ χρήματα τοῦ
ἄλλου ; Ποῖος πταίει, ἐὰν ἡ μουσικὴ δὲν ἔχη πλέον πέρασιν
μέ ὅλα τὰ πολυπλασιασθέντα ᾠδεῖα καὶ μουσικὰ κέντρα καὶ
ἐὰν ὁ χορὸς δὲν ἀπασχολῇ παρὰ παιδικὰ μόνον πόδια ; Ἡ
μέ μίαν λέξιν : ποῖος εἰσήγαγε τὸ χαρτοπαίγιον, τὴν πλέον
ἀνόητον, βδελυρὰν καὶ ἐλάχιστα ἔντιμον διασκεδαστὴν εἰς τὸ
ἄδυτον τῆς Ἑστίας, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀγνότης, ἡ ἀθωότης καὶ ἡ
καλωσύνη ὀφείλου νὰ ἔχουν μόνον θέσιν ;

Εἶναι τάχα ἀνάγκη νὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὴν ἀπάντησιν εἰς
ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτηματικὰ ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν, ὅτι
ἡ χαρτοπαίξις θὰ ἦτο ἄγνωστος εἰς τὰς γυναῖκας, ἐὰν οἱ σύ-

ζυγοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ πατέρες δὲν ἀνελάμβαναν νὰ
τὰς μύησουν εἰς τὸ φανταστικὸν γόητρον αὐτῆς ! Εἶναι ἀνάγκη
νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ εὔρωμεν τὸ ἱστορικὸν τῆς διαδόσεως αὐ-
τῆς ἀπὸ τῆς πτωχικῆς καλύβης ἕως τὰ πολυτελῆ μέγαρα,
ὅπου ἐγκλιθιδρύθη καὶ ἀποκατεστάθη, ἐξορίζουσα ἀνιλεῶς τὸ
καλὸν βιβλίον καὶ τὴν εὐφυῆ καὶ σπινθηροβόλον συνομιλίαν, ἢ
ὅποια ἀνθεὶ καὶ βασιλεύει εἰς ὅλας τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτὰς
κοινωνίας ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν χαρτοπαί-
ξιαν ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἐρριζοβόλησεν, ἀπὸ τὴν
ταβέρναν καὶ τὸ καφενεῖον καὶ τὴν λέσχην, ὅπου ἡ ἀνία καὶ ἡ
ὀκνηρία, ἀδελφωμένα μετὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ ἀκόπου κέρδους τὴν
ἐγαλούχησαν καὶ τὴν ἐδυνάμωσαν, διὰ νὰ τὴν μεταφέ-
ρουν βραδύτερα εἰς τὸ ἱερόν τοῦ οἴκου ;

Δὲν θέλωμεν βεβλῆως νὰ σκεφθῶμεν κἂν ὅτι οἱ ἄνδρες ἐν
γνώσει καὶ μετὰ τὴν συνείδησιν ὅτι πράττουσαν μὲγαλὸν ἀνε-
γνώρισαν ὡς διασκεδαστικὸν μέσον τὸ χαρτοπαίγιον καὶ τὸ
εἰσήγαγον καὶ ἐπολιτογράφησαν εἰς τὰς οἰκογενειακὰς δια-
σκεδάσεις, τὰς προσιτὰς εἰς ὅλους, ἀπὸ τῶν μικρῶν ἕως
τοὺς μεγάλους. Δὲν ἠμποροῦμεν κἂν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ὁ
μπακαρὸς ἐκμεν ἔφοδον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ ὅτι
ὑπόυλος καὶ βραδέως δὲν ἔγινεν ἡ εἰσήγησις τοῦ ἀπὸ τὴν
ἀθῶαν κοντζίναν καὶ τὰ ἄλλα διεσκεδαστικὰ λεγόμενα παί-
γνια, τὸ ντόμινο καὶ τὴν ντᾶμα καὶ τὸ ἰσκάκι.

Ὡς εἰς ὅλα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη, καὶ εἰς τὸ
χαρτοπαίγιον ὑπάρχει ὁ διασκεδαστικὸς καὶ ἄκακος καὶ ἀ-
θῶος πρόλογος, ὁ ὅποιος τέρπει καὶ ἀπασχολεῖ εὐχαρίστως,
καὶ ὁ ὅποιος δὲν παρουσιάζει κανένα ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοὺς
φοβερούς, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν τὸν ὑπόυλος καὶ ἀσυναισθήτως
σημηματιζόμενον οὕτω χαρακτῆρα τοῦ χαρτοπαίκτη. Ἄλλως
τε ὁ πρόλογος αὐτὸς τῆς κοντζίνας, τοῦ εἰκοσιένα καὶ τῆς

τόμπολας είναι παλαιός πολὺ καὶ κανεὶς δὲν ἐφρατάσθη ποτὲ εἰς τοὺς αὐστηροὺς καὶ τιμίους χρόνους τοῦ παρελθόντος, ὅτι αἱ ἀθῶαι αὐταὶ διασκεδάσεις ἠμποροῦσαν νὰ ἀνοίξουν διάπλατα τὰς θύρας τῆς οἰκογενείας εἰς τὸ χαρτοπαίγιον, τὸ βδελυρὸν πάθος, τὸ ὅποσον τόσας κατέστρεψεν οἰκογενείας, τόσας κατέπιε περιουσίας.

Ὅπως δὴποτε τὸ κακὸν γίνεται καὶ τὸ ἀθῶον μάους τελευτῶν με πιάτα ἐκκλοντάδων δραχμῶν καὶ τὸ νεώτερον πόνερ φθάνει, ὡς λεγουν οἱ ποκερισταί, εἰς χιλιάδας ὄλας. Τώρα μάλιστα με τὸ μωρὸν καὶ γελοῖον ἔθιμον τῆς δοκιμασίας τῆς τύχης, με τὴν ὁποίαν θὰ μᾶς ὑποδεχθῆ ὁ νέος χρόνος, παντοῦ τὸ πάθος τοῦ χαρτοπαίγιου δυναμύνει καὶ παντοῦ ἐξοπλόνει ὄνυχας ὀρνέου ἀπρακτικοῦ καὶ παντοῦ κερδίζει ἔδαφος καὶ ἀποκτᾷ νέα θύματα. Τὰ μικρὰ παιδάκια σπάζουν τοὺς κουμπάρδες των, ὄχι διὰ νὰ ἐξοδεύσουν τὰς οικονομίας των εἰς ζαχαρωτὰ καὶ παιγνίδια, ἀλλὰ διὰ νὰ παίξουν, κορώνα ἢ γράμματα, ἢ νὰ ποντάρουν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ντάμα σπαθί, ὅπως βλέπουν τὴν μαμά των νὰ κάμνη. Οἱ λούστροι τῶν δρόμων, οἱ συνήθως τόσον οἰκονόμοι, ὥστε νὰ χορταίνου με ξηρὸ ψωμί, παίξουν ὅ,τι ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν καὶ δέρονται καὶ ξυλοκοποῦνται μεταξύ των ἀνηλεῶς. Τὸ κακὸν μεταδίδεται ἀπὸ τὰ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἀπὸ τὸ σπῆτι πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὸν δρόμον με ἀπελπιστικὴν ταχύτητα, ἢ ὁποία ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος νέους καὶ μεγαλειτέρους παρουσιάζει κινδύνους.

Δὲν ἐζητήσαμεν λοιπὸν νὰ εὐρωμεν ποῖος πταίει διὰ νὰ τοῦ ἀποδώσωμεν μοιρὴν, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ νὰ ὑποδείξωμεν ἔτι ὡς δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὰς γυναῖκας τὸ πάθος τῆς χαρτοπαίξιως, εἰς τὸ ὅποσον πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀφέθησαν νὰ παρασυρθοῦν, ἐπίσης καὶ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὰς καὶ μόνον ἢ διόρθωσις τοῦ κακοῦ. Ἐφ' ὅσον οἱ κύριοι διὰ νὰ μένουν τὸ βράδυ με τὰς οἰκογενείας των καὶ νὰ μὴ διακυβεύουν εἰς τὰ κροφνεῖα καὶ τὰς λέσχας, ἐννοοῦν νὰ μεταφέρουν τὰ κακὰ τῶν κέντρων τούτων εἰς τὰ σπῆτια των, αἱ γυναῖκες θὰ σύρονται ἀσυναίσθητως εἰς τὸ πάθος τοῦ χαρτοπαίγιου, καὶ τὰ παιδιὰ, τὰ ὁποία ἀπὸ δεκαπέντε καὶ δέκα ἐξ ἑτῶν, κάμνουν πλέον ὅ,τι καὶ οἱ μεγάλοι, θὰ ἀναπτύσσονται χαρτοπαίχται καὶ χαρτοπαίχτριαι εἰς τὸ σχολεῖον αὐτὸ τῆς διαφθορᾶς.

Ἀρκεῖ δὲ νὰ ρίψῃ τις ἐν βλέμμα εἰς σπῆτι, εἰς τὸν ὅποσον χαρτοπαίξουν κάθε βράδυ, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ μεγάλο κακὸν, τὸ ὅποσον δημιουργοῦν δι' ὅλους αἱ τόσον κροφνῶδες καὶ ἀλόγως τιτλοφοροῦμεν διασκεδαστικὰ αὐτὰ ἐσπερίδες.

Εἶναι ἄλλως τε αἱ μόναι, αἱ ὁποία συχνὰ παρατείνονται μέχρι πρωίας, διότι οἱ μὲν κερδίζοντες ἀπὸ ἀβρότητα δὲν ἀποσύρονται, οἱ δὲ χάνοντες, μένουν με τὴν ἐλπίδα νὰ ἀνακτήσουν ὅ,τι ἔχασαν. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐξαντλοῦνται καὶ ἐντείνου τὰς δυνάμεις των διὰ νὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Ὅταν δὲ περὶ τὰ ἐξημερώματα ἀποχωρίζωνται, ὁμοιάζουν μᾶλλον πρὸς ἐγκληματίας, οἱ ὁποιοὶ ἐπέρασαν νύκτα ὀργίων, παρὰ πρὸς φίλους διασκεδάσαντας. Οἱ χάσαντες δύσθυμοι, ἀνευρικοί, ἀνυπόμονοι, ὡς θύματα λωποδυτικῆς πράξεως, ἀπέρχονται, μόλις τείνοντες χεῖρα ψυχρὰν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποιοὶ ἐγέμισαν τὰ θυλάκια των με τὰ ἰδικὰ των χρήματα.

Οἱ κερδίσαντες ἐντροπισμένοι μᾶλλον παρὰ εὐχαριστη-

μένοι, μειδιοῦν ὡς ἔνοχοι καὶ αἰσθάνονται, ὅταν μάλιστα οἱ συμπαίχται των εἶναι πτωχοί, τύψεις συνειδήσεως διὰ τὴν στενοχωρίαν ἐκείνων. Ἐὰν μάλιστα κερδίσαντες εἶναι οἱ τοῦ σπιτιοῦ, τότε ἡ θέσις των εἶναι δυσκολωτέρη. Οἱ ξένοι των φαίνονται ὡς νὰ σκέπτονται: Μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς ληστεύσετε.

Ἡ ἐπαύριον καὶ διὰ τοὺς μὲν καὶ διὰ τοὺς δὲ εἶναι ἡμέρα κολάσεως. Ξυπνοῦν τὸ μεσημέρι με κεφαλαλγίας σφοδρᾶς, με ἀνορεξίαν, με νευρικότητα. Τὰ παιδιὰ δὲν πηγαινούν εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ, καὶ ἂν ὑπάγουν εἶναι ἀμελέτητα, διότι κανεὶς δὲν ἐπέβλεψε τὴν μελέτην των. Τὸ σπῆτι εἶναι ἄνω κάτω. Φαγητὸν δὲν ὑπάρχει, διότι ἡ κυρία δὲν ἔδωκε διαταγὰς. Οἱ ὑπηρεταὶ ἄλλως μιμούμενοι τοὺς κύριους ἔκαμν τὴν παρτίδα των εἰς τὴν κουζίνα καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ νευρικοὶ καὶ ἀγρυπνισμένοι.

Ἡ ἀτμοσφαιρα εἶναι βαρεῖα καὶ ἀσφυκτικὴ ἀπὸ καπνούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐν ἄλλο μάλυσμα, τὸ ὅποσον ἀφίνου πάντα γύρω των τὰ πάθη, τὰ κυφοροῦντα τὴν ἐξαχρείωσιν καὶ τὴν διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

Ἡ γυνὴ εἴπερ ποτὲ σήμερον χαιρεὶ δικαιώματα εἰς τὸν ἡμέτερον ἀστικὸν κώδικα, προστατευομένη ὑπὸ τούτου, ὅπως ἄλλοτε μόνον ὁ ἀνὴρ. Εἶνε ἀπολύτως ἀνεξάρτητος ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας τῆς· δικαιούται κατὰ τοὺς νέους θεσμούς νὰ διαφιλονεικίση καὶ διεκδικήσῃ πᾶν δικαίωμα ἀποβλέπον αὐτὴν ἀτομικῶς καὶ νὰ ἀναλάβῃ εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἀπῆτουν τὴν κηδεμονίαν ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου, ἰδίως εἰς περιστάσεις παρουσιαζομένας μεταξύ συζύγων ἢ μεταξύ γονέων καὶ τέκνων. Ἰδοὺ ἄλλως τί ἀπαντᾷ ὁ ἀστικὸς κώδιξ εἰς τὴν ἐρώτησιν:

Ποῖος ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων ἀπαιτουμένων μέσων;

Ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ὁ ἀνὴρ. Ὑποχρεοῖ δὲ μόνον τὴν γυναῖκα εἰς τοῦτο, ἐν ἣ περιπτώσει ὁ ἀνὴρ ἤθελεν εἶσθαι εἰς εἰς παντελῆ ἀνέχειαν, ἢ ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ἐντελῶς ἀδέξιος τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαρχόντων, ἢ σπάταλος, καταστρέφων αὐτὰ καὶ κραιπαλῶν. Ὁ ἀνὴρ δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ὕσων ἢ γυνὴ ἔφερον εἰς τὸ συνοικέσιον ὑπαρχόντων, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ἀπολογηθῆ καὶ εἶνε ὑπεύθυνος περὶ τῆς ὀλότητος καὶ διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὄρους τῶν συμβολαίων τοῦ γάμου ἐξαρθᾶται ἐκ τῆς συμφώνου θελήσεως τῶν δύο συμβαλλομένων ἀποκλειστικῶς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὁ ἀστικὸς κώδιξ ἐμερίμνησε περὶ τῆς γυναίκος. Οἱ ὄροι φαίνονται εὐνοικώτεροι δι' αὐτήν. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, εἰς οἰανδήποτε ἔκτακτον περίστασιν παρουσιαζομένην εἰς τὸν βίον, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀνδρὰ νὰ διαθέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ὑπὸ τῆς γυναίκος ἐν τῷ γάμῳ φερομένην περιουσίαν, ὑποχρεοῖ δὲ μόνον τὴν γυ-

ναῖκα, ἐὰν αὕτη εἶχε περιουσίαν, νυμφευομένη, ἢ ἐὰν κερδίξῃ ἐργαζομένη, νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰς δαπάνας τοῦ οἴκου.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς γυναικὸς πάλιν, διότι αὕτη ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο, μόνον ἐὰν εἰς τὸ συμβόλαιον τοῦ γάμου τῆς παρεδέχθῃ τὸν ὅρον τοῦτον καὶ ὑπεγράψεν, ἐνῶ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαιτεῖ τὴν συντήρησιν τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων, ἄνευ συμβολαίου.

Ὡστε, πρῶτος ὄρος σήμερον εἰς τὰς θεσμοθεσίας τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς γυναικὸς εἶνε ὁ τῆς περιουσίας αὐτῆς· δεύτερος ὁ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ μέσων· τρίτος ἡ διάθεσις τῶν κερδῶν τῆς, ὧν εἶνε κυρία ἀπόλυτος καὶ ἀνεξάρτητος, μὴ δικαιομένου τοῦ συζύγου οὐδαμῶς νὰ διαθέσῃ ταῦτα, καὶ τέταρτος ὁ τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ οἴκου, ἣτις θεωρεῖται ἴδιον αὐτῆς κτήμα.

Καὶ αἱ τέσσαρες περιστάσεις, εὐνακώταται διὰ τὴν γυναῖκα, ἔχουν ὡς βᾶσιν τὸ δίκαιον καὶ ἀπαιτοῦν τὴν λογικὴν χρῆσιν καὶ ὄχι κατάχρησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ διὰ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη. Ἐὰν π. χ. ὁ ἀνὴρ πρέπη νὰ ταξιδεύσῃ ὑποχρεωμένος ὑπὸ τοῦ ἔργου του, ἔστω καὶ ἂν δὲν διαθέτῃ ἀρκετὰ πρὸς τοῦτο μέσα, δὲν ὀφείλει βεβαίως ἢ σύζυγος νὰ ἐπέμβῃ, λέγουσα: μείνε ὅπου εἶσαι, διότι δὲν ἔχομεν τὰ μέσα νὰ ζητῶμεν τὸ καλλίτερον· ἐὰν φυσικὰ ἢ αἰτήσις εἶνε λογικὴ, ἢ ἐὰν ἡ σύζυγος διετάχῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς λουτρό, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως περιθάψῃ τὴν παθοῦσαν ὑγείαν τῆς, ὁ σύζυγος δὲν ὀφείλει νὰ ἀπαντήσῃ: ἄφες κατὰ μέρος τὴν θεραπείαν, τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ οικονομικὴ μας κατάστασις καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὲ ἐμποδίσω κατὰ τὸν νόμον. Αὐτὰ φέρομεν ὡς πρόχειρα παραδείγματα, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει βεβαίως πολλὰ παραπλήσια, τὰ ὁποῖα ἢ ἀπὸ κοινοῦ συμβίωσις καὶ ἡ ὁμόνοια συγκαταδίνουσα παραβλέπει καὶ συμβιβάζει. Τὰς οἰκιακὰς τῶν ὑποθέσεις δικαιούνται νὰ κανονίζου μόνον οἱ δύο σύζυγοι κατ' ἀρέσκειαν, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τρίτων, ἔστω καὶ πολὺ πλησίον εὐρισκομένων καὶ ἐνδιαφερομένων.

Αἱ κρίσεις αὐταὶ ἄγουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ περὶ ὕλικῆς διαχειρίσεως ζήτημα. Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ δεύτερος ὄρος ἀποβλέπει τὴν διαχείρισιν τοῦ οἴκου, ἀναθέτων τὴν εὐθύνην ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν ἀνδρὰ· ἀλλ' ἡ ὕλικὴ διαχείρισις ἦτο ἀνεκαθεν καὶ εἶνε πάντοτε ἀναθεθεμένη εἰς τὴν γυναῖκα τρόφιμα, ἐνδυμασία, οἰκιακὰ σκευῆ, ἡμερησία ἔξοδα, ἐν ἐνὶ λόγῳ. Δὲν πρόκειται ἡμῶς βέβαια νὰ ἐξοδεύῃ ἡ γυνὴ ἀσκόπως καὶ ἀπερισκέπτως, διότι τὴν εὐθύνην τῶν ἐξόδων ἔχει ὁ σύζυγος, καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ὑπὸ σημείωσιν τὴν κοινωνικὴν τῆς θέσιν, ἢ τὰ διατιθέμενα πρὸς τοῦτο μέσα.

Μία πλουσία π. χ. δικαιούται νὰ φέρῃ μεταξύ των φορέματα καὶ νὰ παραθέτῃ γεύματα εἰς προσκεκλημένους, εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστον ἄτομον στοιχίζει δέκα πέντε μάρκας, ἀλλ' ὄχι καὶ μία ἄνευ περιουσίας, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἡμερησίου τοῦ συζύγου κέρδους.

Ὁ Γερμανικὸς νόμος προστατεύει σήμερον τὴν γυναῖκα, ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε τὴν ἐπροστάτευσεν, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ὀφείλει νὰ γίνῃ κατάχρησις καὶ παρενόησις τῆς προστασίας αὐτοῦ.

Εἴπομεν καὶ λέγομεν, ὅτι ἡ ἀνεξέταστος τοῦ ἀνδρὸς δε-

σποτεία περιορίσθη· αὐτὸ εἶνε τετελεσμένον γεγονός, πολὺ εὐχάριστον. Πρέπει ὅμως καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες σπάταλοι καὶ ἄφρονες εἰς τὸ διαχειρίζεσθαι, μὴ ὑπολογίζουσαι προσόδους καὶ ἔξοδα, καὶ γονόμεναι παραίτιοι τῆς καταστροφῆς τῶν συζύγων.

Εἰς τὸ μεταξύ γονέων καὶ τέκνων ζήτημα ἐγένοντο σημαντικαὶ βελτιώσεις. Ἀπαγορεύεται ὁ καταναγκασμὸς, ἢ βίαια ἐπιθέσις τῶν γονέων ἐπὶ τῶν τέκνων, αὐστηρῶς. Ἀφαιρεῖται τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων κατ' ἀρέσκειαν τῶν γονέων. Καὶ τὰς ἐκτὸς τοῦ νόμου μητέρας προστατεύει, πολὺ πλέον ἢ ἄλλοτε ὁ νόμος, ἐπιτρέπων τὴν ἀναζήτησιν τῆς πατρότητος τῶν τέκνων των. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ νέος ἀστικὸς κώδιξ εἶνε εὐλογίκα, εὐτύχημα μέγα διὰ τὴν σύγχρονον γυναῖκα.

Δημοσία διάλεξις τοῦ Δόκτορος τοῦ Δικαίου Kuhlmann

Ἐν Μονάχῳ κατὰ μετάφρασιν

Μαρίας Πινέλλιν

ΜΙΑ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Ἡ ἀντιβασίλισσα τῶν Ἰνδιῶν δὲν εἶνε ὅπως ἡ γυναῖκα τοῦ νομάρχου, ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ μιᾶς πόλεως, πρόσωπον ξεχωριστό, τὸ ὅποσον λαμβάνει τὸ μέρος ὅπου ἐπιθυμεῖ εἰς τὰς τιμὰς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, καὶ παρευρίσκειται εἰς τὴν πολιτικὴν ζῶνιν χωρὶς νὰ συμμετέχῃ.

Ἡ λαίδη Δούφερν, ἢ λαίδη Lansdowne, ἢ λαίδη Κουρζόν, χωρὶς νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ συμβούλιον, ἦσαν πραγματικαὶ Βασίλισσαι. Βασίλισσαι κράτους δέκα φορές μεγαλειτέρου ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ με τριακόσια ἑκατομμύρια κατοίκους! Ὅταν τὸ ἀτμόπλοιον τὰς ἔφερον ἀπὸ τὸ θάλασ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ κράτος αὐτό, τὸ ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ ἑκατὸν ἄλλα κράτη ἀνακατεμένα, ὅταν ἔκαμν τὴν εἴσοδόν των εἰς τὴν Καλιούταν, μία ζωὴ μυθώδης, δεικνύσας, ἐξαντλητικὴ, πλήρης φροντίδων, δυσκολιῶν καὶ λαμπρότητος ἀρχίζει δι' αὐτὰς καὶ διαρκεῖ, χωρὶς μίαν ἡμέραν ἀναπαύσεως, κατὰ τὸ διάστημα πέντε ἐτῶν. Πόσον περισσοτέραν ἀνάπαυσιν θὰ εἶχον καὶ πόσον τὸ ἔργον των θὰ ἦτο ἀπλούστερον, ἐὰν ἀντὶ νὰ βασιλεύουν εἰς τὴν χώραν τῶν ἀδαμάντων καὶ τοῦ ἡλίου, ἦσαν ἀπλῶς βασίλισσαι τῆς Ἀγγλίας.

Πρέπει κατ' ἀρχὰς νὰ δώσωμεν μίαν ἰδέαν διὰ τὸ κλίμα εἰς τὸ ὅποσον ἡ τύχη τὰς μετέφερε. Εἰς τὴν ὑγρὰν καὶ πράσινην Μεγάλην Βρετανίαν, αἱ ἐποχὰι διαδέχονται κανονικὰ ἢ μία τὴν ἄλλην. Ἐδῶ τρεῖς ἐποχὰι ὄλας διόλου διαφορετικαί. Ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν: κατὰ τὴν περίοδον ταύτην βρέχει τόσον δυνατὰ, ὥστε τὰ νερὰ καταστρέφουν καὶ διαπεροῦν τὰς σκηνὰς, σχηματίζουσι λίμνας περίξ τῶν σπιτιῶν, καταστρέφουν τοὺς δρόμους καὶ τοὺς μεταβάλους εἰς ποταμούς, ὥστε οἱ ἵππεῖς κρεμοῦν εἰς τὴν ζώνην των καὶ εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἵππου φούσκες ἀπὸ καουτσούκ διὰ νὰ ἐπιπλέουν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ζέσσης: κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ ζέστη εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν Καλιούταν καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς Silma εἰς τὰ Ἰμαλάια, εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐν γένει κορυφὰς τῶν ὄρεων, ὅπου ἡ φύσις ὁμοιάζει με τὴν Ἑλβετικὴν καὶ ὅπου εὐρίσκονται περιτριγυρισμένοι ἀπὸ δάση καὶ

βουνα χιονισμένα. Η εποχή του κρύου, κατά την οποίαν εις τὰ ἀπέραντα αὐτὰ παλάτια, τὰ ὅποια εἶνε καμωμένα διὰ τὴν ζέστην καὶ εἰς τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουν οὔτε, πόρτες οὔτε παράθυρα, τρέμουν ἀπὸ τὰ ρεύματα. Θὰ φανῆ παρόδοξον ὅτι μία ἀπὸ τὰς Ἀντιβασιλίσσας, ἡ λαίδη Δουφερίν, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἔζησε, εἰς τὸν Καναδᾶ, τὸν σκεπασμένον ἀπὸ χιόνια, κατὰ τὴν διαμονὴν τῆς εἰς τὰς Ἰνδίας αὐτὰς τῆς διακεκαμμένης ζώνης δὲν ὑπέφερε ἀπὸ τίποτε ἄλλο τόσο, ὅσον ἀπὸ τὸ κρύο. Τί θὰ ὑπέφερε λοιπὸν ἡ λαίδη Κουρζόν, τῆς ὁποίας ἡ ὑγεία εἶνε τόσο λεπτή; Περιτριγυρισμένη ἀπὸ ἕνα στρατὸν ὑπηρετῶν, κατώρῳσε νὰ μείνῃ κυρία, παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας, σπιτιοῦ ἐντελῶς ἀγγλικῶ. Δέχεται, δίδει χοροὺς καὶ γεύματα, καθὼς εἰς τὸ Λονδίνον ἔχει τὸ five o'clock τῆς, ὁδηγεῖ τὸ ἀμαξάκι τῆς εἰς τὸ πάρκον ὡς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, παρευρίσκει εἰς τὰς ἵπποδρομίας, καὶ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ ἕνα πλοῖον ἐπέγχε νὰ φέρῃ ἀπὸ μακρὰν ἕνα πράσινον δένδρον, ἐτοιμάζει, διὰ νὰ τὰ κρεμάσῃ εἰς τοὺς κλάδους, τὰ δῶρα τῶν παιδιῶν.

Διηγούνται ὅτι Ἄγγλοι ὑπάλληλοι, μόνοι εὐρισκόμενοι εἰς μέρη βάρβαρα, ἐξακολουθοῦν κάθε βράδῳ νὰ φοροῦν τὸ σ. μ. ο. κ. ι. ν. των διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν συνήθειαν τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον περιέργος ἀκόμη ἡ ἱστορία αὐτῆ τριῶν δυστυχῶν Γάλλων ἐξερευνητῶν, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ διέτρεξαν τὰ ὄρη τοῦ Ἀργανιστᾶν, πεθαμένοι ἀπὸ τὴν πείναν, στερημένοι ἀπὸ ὅλα, ἐφωδίασθησαν ἀπὸ ὅλα, μολὶς ἐφθασαν εἰς ἰδικὸν τῶν ἑδαφος, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ γίνουν δεκτὴ εἰς ἐσπερίδα, διότι δὲν εἶχον πῶ κατ'ἀλλήλον φέρεμα;

Ἐὰν ἡ Ἀντιβασιλίςσα δὲν παρευρίσκει εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις παρὰ ἀπὸ πίσω ἀπὸ παραπέτασμα, ἐν τούτοις ταξιδεύει διαρκῶς. Δὲν περνᾷ παρὰ νύκτας εἰς σιδηροδρόμους, ἡμέρας εἰς ἀμαξᾶς ἢ ταξιδεύει μὲ πλοῖα, μὲ ἐλέφαντας. Ἡ Ἀντιβασιλίςσα παρευρίσκει εἰς τὸ κινῆσι τῆς τίγρης, ἐπισκέπτεται τοὺς ναοὺς, προεδρεύει εἰς γεύματα ἑκατὸν συνδαιτημόνων, διατρέχει μὲ τέθριππον ἄμαξαν τὰς φωταγωγημένας πόλεις, ἐπισκέπτεται τοὺς ἐντοπίους καὶ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις των. Αὐτὸ εἶνε τὸ πλέον λεπτὸν καὶ ἀτομικὸν σημεῖον τοῦ ἔργου τῆς. Αἱ ἐπισκέψεις αὐταί, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὀμιλοῦν διόλου, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας, ἀκολουθοῦντες ἔθιμον παλαιόν, σὺς περνοῦν εἰς τὸν λαϊκὸν μιὰ γιρλάντα ἀπὸ ἄνθη, ἐνῶ σὺς βρέχουν μὲ ἄρωμα ρόδων· αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εὐγενὴς Ἀγγλὶς κυρία εὐρίσκει ἀπέναντι μὲ μίαν Ἰνδὴν φορτωμένην μὲ κοσμήματα καὶ τυλιγμένην μὲ ὀλόκληρα τόπια μουσουλίνας, εἶνε ἡ ἀρχὴ πολὺ μεγάλου καὶ δυσκόλου καθήκοντος.

Τίποτε δὲν εἶνε φρικτώτερον ἀπὸ τὴν τύχην τῶν ἐντοπίων γυναικῶν, αἱ ὅποια κλεισμένα εἰς τὸν γυναικωνίτην, ὑπανδρεύονται εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ εἶνε πλέον δυστυχεῖς ἢ ἀνέμενον χῆραι. Αἱ Ἀντιβασιλίσσαι, καὶ ἡ λαίδη Δουφερίν πρώτη, εἰργάσθησαν διαρκῶς δι' αὐτάς, ὅχι μόνον ἐπισκεπτόμεναι αὐτάς, ἀλλ' ἱδρυσαν νοσοκομεῖα διὰ τὰς γυναῖκας, διευθυνομένα ἀπὸ γυναικῶν ἰατροῦς, καὶ προσπαθοῦσι μὲ τοὺς ἐντοπίους μεταρρυθμιστὰς νὰ καταργήσουν τὸν γάμον εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Αὐτὴ εἶνε περίπου ἡ ζωὴ τῶν ἀντιβασιλισσῶν καὶ οἱ ἀγῶνές των ὅπως ἐπιτύχουν κατὰ καλόν. Εἶνε

ὀλιγώτερον δύσκολος ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐνὸς Ἀντιβασιλέως, ὁ ὅποιος ἐνίοτε ἔχει νὰ ἐκφωνήσῃ δέκα ἐπτὰ λόγους τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Εἶνε τὸ ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν τῶν Ἰνδιῶν. Ὅλα ἐκεῖ νὰ εἶναι ἀσύμμετρα καὶ ὑπερβολικά.

Ἀλλὰ νὰ κάμνῃ τις πενήντα μίλια μὲ ἀμαξί, ὑπὸ φοβερὸν ἥλιον, νὰ ἐπισκέπτεται σχολεῖα, νὰ περνᾷ ὑπὸ θριαμβευτικὰς ἀψίδας, νὰ βλέπῃ νὰ χορεύουν, καὶ τὸ αὐτὸ βράδῳ νὰ παρευρίσκει εἰς δεῖπνον, τὸ ὅποιον διαρκεῖ δύο ὥρας, καὶ εἰς χορόν, νομίζω ὅτι πολλὰ γυναικῶν, ἕως θὰ τὸ εὔρισκον ὅτι εἶνε πολὺ ἀκριβὴ πληρωμὴ μᾶς ἀντιβασιλείας.

(Κατὰ μετάφρασιν)

Εἰρήνην Νικολαΐδου

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΗΡΕΔΙΑ

Τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου, ὁ ὅποιος ἀπέθανε κατ' αὐτάς, ἔχει αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι καὶ αἱ μᾶλλον ἀντίθετοι σχολαί, τὸ ἀπήλασαν. Καὶ τὴν τύχην αὐτὴν τὴν ἤξιζε πληρέστατα. Οἱ μεταγενέστεροι θὰ ἐπικυρώσουν τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμν διὰ τὰ Τρόπαια, ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Ὁ τόμος αὐτὸς τῶν σοννέτων θὰ μείνῃ μεταξὺ τῶν μνημείων ἐκείνων, τὰ ὅποια σέβεται ὁ χρόνος, διότι ἡ τελειότης τοῦ ὕφους δὲν κάμνει ἄλλο τι παρὰ νὰ προτῆθῃ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὅλου ἔργου.

Κατηγορήσαν τὸν Heredia, ὅτι ἀγαποῦσε, ὑπεράνω ὅλων, τὰς πομπώδεις λέξεις, τὰς χωρὶς βάθος. Ὁμίλησαν διὰ θόρυβον καὶ διὰ ψεύτικα στολίδια κοσμητικά. Πλάνη. Ἐὰν ἔσπεπε μὲ μίαν λέξιν νὰ δώσῃ τις τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ταλάντου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἦτο ἀρκετὸν νὰ εἴπῃ: βάθος. —Εἰς τὸ ἔργον, τοῦ ποτὲ λέξις, σημασία λέξεως, δὲν ἔχει διαστραφῆ, ποτὲ ἐπίθετον, δὲν ἔχει τοποθετηθῆ κατὰ τύχην, διὰ τὸν ἦχον ἢ διὰ τὴν ὠραιότητα.

Ὅταν περιγράφῃ τὴν φυλακὴν τῆς Κλεοπάτρας ἢ τὸ σπαθὶ τοῦ Πάπα Calinte, ὅλοι οἱ χαρακτῆρες εἶνε ἀκριβεῖς, ὅλα αἱ λέξεις εἰς τὴν θέσιν των· καμμία πλάνη τεχνική, καμμία ἀκυρολεξία δὲν ἀσχημίζει τὸ ὅλον. Τοιοῦτος φαίνεται εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τοιοῦτος ἀποκαλύπτεται εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς φύσεως, τῶν δασῶν, τῶν καταρρακτῶν, τῶν ὀρέων, τὰ ὅποια ζωντανεοῦν ἀπὸ τὰς νύμφας, τοὺς κενταύρους, τοὺς σατύρους, καὶ τὰς ἄλλας κατωτέρας θεότητας. . . Ἡ ψυχὴ τοῦ Heredia, ἦτο ψυχὴ τῆς φύσεως καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ἡ φύσις καὶ ἡ ἀνθρωπότης, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, εἰς τὸν χρόνον καὶ τὸ διάστημα, εὐρίσκουν τὴν ζωὴν εἰς τὸ ὕψος τοῦ ποιητοῦ τῶν Τροπαίων, ὁ ὅποιος χαράζει τοὺς χαρακτῆρας ἐπὶ χάλυβος, ἢ ἕως ἐπὶ μετάλλου ἀκόμη σκληροτέρου. Ἡ ψυχὴ τοῦ Μεγάλου Πανός, ἡ κοινὴ ψυχὴ ὅλων τῶν ὄντων, ἀναζῆ εἰς τὸ παρελθόν μὲ τὴν θαυμασίαν τέχνην τοῦ πνεύματος. Πλάσματα τῶν μύθων, τῶν παραδόσεων, τῆς ἱστορίας, ὅλα ὁ ποιητὴς τὰ ἐγνώρισε μὲ οικειότητα.

Εἶδε τὴν Δηιάνειραν νὰ χαμογελᾷ εἰς τοὺς βραχίονας τοῦ Ἡρακλέους, τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Ἄρτεμιν, μὲ τὸ πλῆθος τῶν νυμφῶν, νὰ τὰς παραφυλάττῃ ὁ Σάτυρος, σύμβολον τῶν φυσικῶν δυνάμεων. Χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθῶμεν μᾶς ὁδηγεῖ ἀπὸ

τοὺς Ἀργοναύτας εἰς τοὺς Κατακτητὰς τοῦ Χρυσοῦ, ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα νομίσματα εἰς τοὺς χρυσοχοῦς τῆς Ἀναγεννήσεως, οἱ ὅποιοι ἐμπνέονται ἀπὸ αὐτὰ ἢ τὰ μιμοῦνται.

Βουτηγμένον εἰς τὰ θεῖα νερὰ τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος τὸ πνεῦμα τοῦ Heredia ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον αὐτῆς. Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἐδανείσθη τὴν κοινὴν κληρονομίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ αὐτοὺς ἰδίως ἐκληρονόμησε τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν ἀταραξίαν ἐμπρὸς εἰς τὸν θάνατον, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ εἰς τὰ καλλίτερα ἔργα του. Τὴν ἀταραξίαν αὐτὴν τὴν ἐξακολουθεῖ ἔπειτα ἀπὸ τὸν Ronsard καὶ τοῦ δίδει εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὸ ὕψος τὴν μεγαλειτέρην του τελειότητα. Χάρις εἰς αὐτὴν τὸ τέλος τοῦ πρώτου σοννέτου τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας, πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ πλέον θαυμασίον ποίημα τοῦ Heredia.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ Λεξικὸν τῆς μικρᾶς Λουκίας.

Ἐπισκέψεις—Αἱ κυρία. Τὸ χειρότερον ἦμισυ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁμιλοῦν μὲ οικειότητα καὶ χωρὶς σεβασμὸν. Ἀνάγκη νὰ τοὺς ἐμπνέῃ κανεὶς σεβασμὸν καὶ νὰ μουρμουρίζῃ ὅταν πλησιάζουν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ νὰ ἐννοήσουν ὅτι εἶνε ἀνυπόφοροι.—Οἱ κύριοι. Τὸ καλλίτερον ἄλλο ἦμισυ τῆς ἀνθρωπότητος. Μετρημένοι, καλὰ ἀναθρεμένοι, ὀλίγον ὅμως δειλοί. Αὐτὸ εἶνε μόνον τὸ μεγάλο σφάλμα, ὅτι καμμιά φορὰ ὀμιλοῦν πολὺ δυνατὰ καὶ ὅτι ντύνονται πολὺ μὲ μαῦρα. Ἀλλὰ μὲ αὐτοὺς κάμνει εὐχάριστον νὰ ἔχῃ κανεὶς σχέσεις.

Ἰδοὺ τώρα πῶς ἡ Λουκία, ἂν εἴξεν νὰ ὀμιλῇ, θὰ ἔλεγε τὰς ἐντυπώσεις τῆς καὶ θὰ διηγείτο μικρὰ ἀνεκδοτὰ τῆς καθημερινῆς τῆς ζωῆς. Ἄλλως τε καὶ ἡ παραμύθια τῆς καὶ ὁ Τρότ ἔχουν ἴδιον τρόπον νὰ ἀντιλαμβάνονται τὴν τοιοῦτου εἶδους ζωὴν· μᾶς δίδουν κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους τὰς ἐντυπώσεις ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν· ἡ διαφορὰ εἶναι καταπληκτικὴ. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἐκπληττεταί τις, ἐὰν συμβαίη τόσο δύσκολα νὰ συννοοῦνται μετὰ τῶν διὰ τὰ πράγματα καὶ τὴν ζωὴν.

1) Διήγησις τῆς παραμύθιας. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα τὰ παιδιὰ ἔπαιζαν μαζῆ· ἐν τῷ μεταξύ ἡ παραμύθια ἔγραφε εἰς τὴν μητέρα τῆς, τίς λύπες τῆς καρδιᾶς τῆς. Ἰδοὺ τί ἔγραφε: Οἱ γοῖροι δὲν εἶνε τόσο ὠραῖοι ἐδῶ ὅπως εἰς τὸν τόπον τῆς, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλέον μελαγχροῖοι. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὅλοι ὀμιλοῦν γαλλικά, ἀλλὰ μὲ παράξενον προφορὰν. Δὲν τρώγουν ἄλογο παστό. Ἡ παραμύθια ἀδυνάτισε, δὲν ζυγίζει πλέον ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο λίτρας. Οἱ κύριοι εἶναι τόσο ἀπαιτητικοί! Ἀνάγκη νὰ πλένῃ τὰ πόδια τῆς τοῦλάχιστον κάθε ὀκτῶ ἡμέρας, καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε ὑγιεινόν. Ὁ περιβολάτης τὴν ἐρωτεύθηκε, ἐκεῖνη ὅμως δὲν λησιμονεῖ τὸν Χόνος τῆς. Ἐδῶ δὲν βρέχει ποτέ, δὲν κάμνει ἀρκετὸ κρύο. . .

Ἡ παραμύθια διεκόπη εἰς τὴν σειρὰν τῶν σκέψεων τῆς, τὰ παιδιὰ φωνάζουν καὶ μαλλώνουν. Ἡ Λουκία, ἡ ὁποία ἦτο καλὴ δέκα λεπτά, θυμώνει μὲ τὸν Τρότ, διότι δὲν εἶνε ἀρκετὰ εὐγενὴς καὶ τοῦ ῥίχνει ἕνα κομάτι ξύλο, ἐπάνω εἰς τὸ κέφαλό. Ὁ

Τρότ τῆς κτυπᾷ τὰ χέρια, καὶ ἐκεῖνη ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ καὶ χρειάζονται ἀρκετὰ λεπτά ἕως νὰ παρηγορηθῇ. Ἡ παραμύθια ἀναστεναίνει καὶ διακόπτει τὸ γράμμα τῆς.

2) Διήγησις τοῦ Τρότ. Ὁ Τρότ ἔλαβε μίαν δύσκολον ἐργασίαν. Ἡ κυρία τοῦ Κυανοπώγωνος καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς, παρεκάλεσαν τὸν Τρότ νὰ τοὺς κατασκευάσῃ ἕνα νέο πύργον, διότι ὁ παλαιὸς τοὺς ἐνθυμίζει πολλὰς λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ὁ Τρότ ἀρχίζει ἀμέσως τὴν ἐργασίαν του, καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀρχιτέκτονα τῶν μυθικῶν χρόνων. Τὰ κομμάτια τοῦ ξύλου ὅπου ἐμπεριέχει τὸ κουτί τῶν παιχνιδιῶν του διὰ κατασκευὴν σπιτιῶν κ.λ. εἶνε τὰ πολύτιμα ὑλικά του. Φαίνονται ἤδη τὰ θεμέλια ἐνὸς θαυμασίου παλατιοῦ· ὁ Τρότ, ἄρχισε τὴν ἐργασίαν μόνος, ἀλλ' ἰδοὺ ἕνα νέον πνεῦμα τὸ ὅποιον ἔρχεται νὰ τὸν βοηθήσῃ ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀδελφοῦλας Λουκίας. Ἐχει τὰ χέρια γεμάτα ἀπὸ νέον ὑλικὸν καὶ τὸ προσφέρει εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα, ὁ ὅποιος τὸ δέχεται μετ' εὐγνωμοσύνης. Τὸ παλάτι ἀρχίζει καὶ ὑψοῦται μεγαλοπρεπῶς. Ἀλλ' εἰς μίαν στιγμὴν τὸ πνεῦμα καταλαμβάνεται ἀπὸ ἐπιθυμίαν καταστροφῆς· ματαίως ὁ Τρότ προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ. Τέλος τὸ παλάτι εἶνε ἐτοιμον, δὲν λείπει παρὰ ἡ σκέπη. Ἐρχονται οἱ νοικοκυραῖοι νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν, ὁ Τρότ σκύβει τὸ κέφαλό διὰ νὰ τοὺς χαιρετήσῃ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ κακὸ πνεῦμα δίδει ἕνα σπρώξιμο εἰς τὸ παλάτι, τὸ ὅποιον πέφτει ὀλόκληρον εἰς τὸ κέφαλό τοῦ Τρότ καὶ θάπτει ὑπὸ τὰ ἐρείπια του τὴν κ. Κυανοπώγωνος καὶ τοὺς ἀδελφούς τῆς. Ὁ Τρότ εἶναι ἀπληπισμένος καὶ αἰσθάνεται ὅτι φουσκώνει τὸ μέτωπον του ἀπὸ τὸ κτύπημα, δι' αὐτὸ κτυπᾷ δυνατὰ τὰ χέρια τῆς Λουκίας, ὅπως τῆς ἀξίζει.

3) Διήγησις τῆς δεσποινίδος Λουκίας. Εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Τρότ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ, κατοικοῦν ὅλα τὰ ἐλαττώματα. Ἡ Λουκία τὸν διέταξε νὰ παίξῃ μαζῆ τῆς. Ἦθελε νὰ τρέχῃ εἰς τὴν κάμαρα καὶ νὰ τὸν κρατῇ ἀπὸ τὸ φέρεμα, ἀλλὰ διὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἐδέχθη νὰ κτίσουν μαζῆ ἕνα πύργον μὲ τὰ κομματάκια τοῦ ξύλου. Ἐπρόκειτο ἐκεῖνος νὰ τὸν κτίξῃ καὶ ἐκεῖνη νὰ προσπαθῇ νὰ τὸν χαλάσῃ καὶ αὐτὸ τὴν εὐχαρίστοσε πολὺ, διότι ἠμποροῦσαν νὰ τρέχουν καὶ νὰ φωνάζουν. Ἀλλ' ἕνα ὠραῖο παιχνίδι διαρκεῖ ὀλίγον καὶ ὁ Τρότ δὲν τὸ εἶχε ἐννοήσει, διότι ἡ Λουκία διὰ νὰ τοῦ τὸ διδάξῃ ἐπερίμενε καὶ μίαν στιγμὴν ὅπου ὁ Τρότ ἐκάθησε κάτω τοῦ ἔρριξε τὸν πύργον εἰς τὸ κέφαλό. Ἡ Λουκία εὐτυχῆς διὰ τὴν ὠραίαν πρᾶξιν τῆς, ἐνόμιζε ὅτι ὁ Τρότ θὰ τὴν εὕρισκε πολὺ ἔξυπνην. Ἀλλ' ὅμως μολὶς ὁ Τρότ ἐσηκώθη, ἀμέσως ἐκτύπησε τὴν Λουκίαν εἰς τὰ χέρια, ὅχι πολὺ δυνατὰ, ἀλλ' ἦτο ἀρκετὸν διὰ ν' ἀρχίσῃ ἐκεῖνη νὰ φωνάζῃ καὶ πάλιν χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ σιωπήσῃ.

ΝΕΟΙ ΞΥΡΜΟΙ

Ὁ συρμός εἰς τὰ φορέματα τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ἐσπερίδων φθάνει βεβαίως εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πλούτου καὶ τῶν φανταστικῶν σχεδίων. Εἰς τὸ πλῆθος τῶν σχεδίων ὑπερισχύουν τὰ Directoire καὶ Empire, τὰ ὅποια δίδουν τόσον χάριν εἰς τὰ σώματα καὶ ἰδίως εἰς τὰ λεπτά. Αἱ μεγάλα δημιουργοὶ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα Μ. Π. Μόναχον. Ἐλήφθησαν ἄλλοι. Καν Κ. Π. Πάτρας. Τὰ φύλλα στέλλονται τακτικῶς. Τί συμβαίνει ἐκεῖ ἄγνωσθ. Εἰδοποιήσατε καὶ ὑμεῖς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτ. ταχυδρομείου. Ἐλάβετε τὴν ἐντὸς τοῦ φύλλου ἀποσταλεῖσαν ἀπόδειξίν σας; Καν Εὐ. Π. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστίας. Δα Ι. Π. Βάρναν. Ἡ ἐπιθυμία σας ἐπετεύθη ὡς βλέπετε. Κον Χρ. Π. Κέρκυραν. Δρ. 40 ἐλήφθησαν. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Εἶχε συμβῆ λάθος εἰς τὸ βιβλίον, ἔνεκα τῆς διπλῆς ἀποστολῆς. Δα Ε. Χρ. Λευκωσίαν. Σᾶς ἐγραψαμεν καὶ παλιν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀπαντησίαν σας ἐπὶ τέλους. Καν Θ. Μ. Καίρον. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀνταποκριτήν, σᾶς παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ στείλετε τὰς καθυστερούσας συνδρομάς σας καὶ τῶν δύο ἐτῶν ἐτῶν διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς. Καν Θ. Μ. Πειραιᾶ. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν ἀρκετὴν θέσιν, ὅπως ἀφιερώσωμεν ἐκάστοτε στήλην ὀλόκληρον εἰς τοιαῦτα θέματα. Ὅπως δὴποτε ἢ νεόνυμφος κυρία στέλλει ἀγγελτήρια τοῦ γάμου της εἰς ὄλους τοὺς γνωστούς. μεθ' ὧν καὶ ὁ σύζυγός της ἐπιθυμεῖ νὰ σχετισθῆ. Οὗτοι στέλλουν ἐπισκεπτήρια ἢ τὴν ἐπισκέπτονται διὰ νὰ τὴν συγχαροῦν. Ἐάν ὅμως παρέλειψε τὴν τυπικὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, τότε ὀφείλει αὐτὴ πρώτη μετὰ τοῦ συζύγου της νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ πρόσωπα, μεθ' ὧν ἐπιθυμεῖ νὰ σχετισθῆ. Ἐάν ἀμέσως τῆς ἐπιστρέψουν τὴν ἐπίσκεψιν, σημείον ὅτι εἶναι εὐτυχεῖς νὰ συνδεθοῦν μαζὴ της. Κυρίαν Ν. Ρ. Νικολαίεφ. Ἐλαθετε ἄλλα τὰ καθυστερούμενα. Στείλατε παρακαλοῦμεν τὴν καθυστεροῦσαν συνδρομὴν σας. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν πρὸς ἄλλας τὰς ἀναγνωστρίας μας, αἱ ὁποῖαι καθυστεροῦν μέχρι σήμερον τὰς συνδρομάς των.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ Κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

γίνεται γνωστόν, διὲν θέλει δοθῆ πρὸς αὐτὰς ὡς δῶρον διὰ τὸ νέον ἔτος ἀνὰ ἐν ἀντίτιπον Χειραφετημένης, ἐάν προπληρώσωσιν ἀπὸ τοῦδε τὴν συνδρομὴν των τοῦ 1906, ἐγγράψωσι δὲ καὶ μίαν ἀκόμη συνδρομήτριαν, τῆς ὁποίας τὴν συνδρομὴν νὰ ἀποστείλουν μετὰ τὴν ἰδικὴν των. Εἰς ὅσας ἐγγράψωσιν πέντε νέας συνδρομητρίδας καὶ προπληρώσωσιν τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν των προσφέρεται ἡ Χειραφετημένη καὶ ἡ Μάγισσα, τὰ δύο πρωτότυπα μνημειοτήματα τῆς κ. Κ. Παρρέν, τὰ ὁποῖα εἶναι καταλλήλотаτα δῶρα διὰ τὸ Νέον ἔτος.

Ἡ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει μικρὰ Ἐκθεσις ἔργων τῶν μαθητριῶν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀρ. 26 γραφεῖα της. Τὰ ἔργα ταῦτα χρήσιμα καὶ πρακτικὰ διὰ χρῆσιν κυριῶν, κυριῶν καὶ παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ καλλιτεχνικὰ κατ' ἐξοχὴν, εἶναι ὠραιότατα καὶ εὐθυνα δῶρα διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν ἑορτῶν. Ἡ Ἐκθεσις εἶναι καθ' ἐκάστην ἀνοικτὴ ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ, ὀφείλουν δὲ νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν ὅλοι καὶ ὅλοι πρὶν νὰ κάμουν τὸν συνήθη γύρον των τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀνὰ τὰ μαγαζεῖα.

Ἐκτιθέμενα εἶδη εἶναι : γυναικείας καὶ παιδικῆς ἐνδυμασίας ἐν γένει. Καπέλλα ἐπίσης κυριῶν καὶ παιδιῶν. Λαιμοδέται ἀνδρικοὶ καὶ γυναικεῖοι εὐθηνότατοι. Εἶδη γραφείου, τουαλέτας, καὶ ἐν γένει κομφοτεχνήματα εἰς τιμὰς ἀσυγκρίτως κατωτέρας τῶν συνειθισμένων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὅπου τὸ ψῦχος ἐπιβάλλει τὰς μουσικὰς καὶ χορευτικὰς συγκεντρώσεις καὶ ὅπου τὰ πιάνα, τὰ ὁποῖα σιγοῦν τὸ θέρος γίνονται καὶ πάλιν οἱ καλλίτεροι μας σύντροφοι, νομίζω ὅτι κάμνω μεγάλην χάριν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μου συνιστῶσα εἰς αὐτὰς τὸν γηραιὸν χορδιστὴν πιάνων κ. Ι. Β. Decarli, ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον τὸ Ἄρσάκειον, καὶ τὸ Ὄδειον Ἀθηνῶν χρησιμοποιοῖ διὰ τὰ πιάνα του. Εἶναι ἀνάγκη τὰ πιάνα νὰ κουρδίζωνται τακτικὰ καὶ καλά, διότι μετὰ πιάνο ἀκούοιστον ἢ μουσικὴ μεταβάλλεται εἰς κόλασιν καὶ τὰ πιάνα καταστρέφονται. Τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Decarli εὐρίσκειται εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας ἀρ. 1. Ὁ κ. Decarli ἐπιδιορθώνει καὶ παλαιὰ πιάνα τὸσον τελειῶς, ὥστε νὰ γίνωνται καλλίτερα ἀπὸ ἐντελῶς καινούργια.

ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΣΑΣ

Τώρα μετὰ τὰ νέα φθινοπωρινὰ καὶ χειμερινὰ φορέματα καὶ μετὰ τὰ δῶρα τοῦ Νέου ἔτους τίθενται πάλιν εἰς ἐνέργειαν οἱ ταφτάδες καὶ τὰ μεταξωτὰ τῆς κ. Δραμητινοῦ, τῆς ὁποίας ἡ ἐργασία προήχθη εἰς τελειότητα καὶ στερεότητα μοναδικήν. Αἱ τιμαὶ τῆς δὲ εἶναι τὸσον λογικαί, ὥστε καταντᾷ, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς στερεότητος τῶν ὑφασμάτων της, νὰ συμφέρουν μᾶλλον μεταξωτὰ φορέματα καὶ ὑποκαμισάκια, ἀγοραζόμενα παρὰ τῆς κ. Δραμητινοῦ παρὰ μάλλινα φορέματα. Τὸ ἐργαστήριον τῆς κ. Δραμητινοῦ εὐρίσκειται πάντοτε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀπέναντι τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, δέχεται δὲ καὶ παραγγελίας ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Δὲν ὑπάρχει τροφή, θρεπτικώτερα καὶ ὠφελιμώτερα τοῦ γαλακτος. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει μέσον δηλητηριάσεως τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ κατὰστροφῆς τῆς ὑγείας, ὅσον τὰ μολυσμένα καὶ νοθευμένα γάλατα. Ἡ μεγάλη ἰδίᾳ θνησιμότης τῶν μικρῶν παιδιῶν, ὀφείλεται εἰς δηλητηριάσεις βαθμιαίας προερχομένης ἀπὸ τὸ γάλα. Ἴδου διατὶ θεωροῦμεν καθήκον μας νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας τὰ γαλακτοπωλεῖα, τὰ δυνάμενα νὰ προμηθεύσουν ἀγνὸν καὶ ἄδολον γάλα, ἰδίᾳ διὰ τὰ παιδιά. Τὸ γαλακτοπωλεῖον Βερνίτσα παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμοιοῖας κάτω τὸ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἢ Ἑλλάς, διακριτόμενον διὰ τὴν καθαριότητα διατηρεῖ εἰς τὸ βουστάσιον του ἰδιαίτερον τμημακάγαλδων, τὰς ὁποίας τρέφει καὶ περιποιεῖται κατὰ τὸ γνωστὸν σύστημα Lister κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ Τερρέστη πρὸς παροχὴν γάλατος ὑγιεινοῦ καὶ ἐξαιρετικῶς θρεπτικοῦ διὰ τὰ μικρὰ παιδιά. Εἶναι θεθαίως τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον ἐμερίμνησεν εἰς τὴν ὑγείαν καὶ εὐεξίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, διὰ τὸ ὅτι καὶ διηκτικῶς ἀπέκτησε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μητέρων, αἱ ὁποῖαι προμηθεύονται τὸ γάλα των ἐξ αὐτοῦ.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

Τώρα μετὰ τὴν μεγάλην μόδον τῶν κεντημάτων, εἴτε λευκῶν εἴτε, χρωματιστῶν τὸ καλλιτεχνικὸν τμηματὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν σχεδίων καὶ διὰ μαθητρίδας σχολείων καὶ διὰ κεντιστρίδας καὶ διὰ κάθε κυρίαν. Ἡ ἐφορος τοῦ σχετικοῦ τμηματος, πρὸς τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἀπευθύνεται πάντα τοιαύτη αἴτησις, ὄχι μόνον διατάσσει καὶ ἐπιβλέπει τὰ σχέδια, ἀλλὰ καὶ δίδει αὐτῇ τὸ σχεδῖον ἑτοιμον, ἀρκεῖ νὰ τῆς ὑποδειχθῆ ὁ σκοπός, δι' ὃν προορίζεται τὸ κέντημα. Ἡ τιμὴ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ἢ ὁποία εἶναι ἐξόχως καλλιτεχνική, εἶναι μετριωτάτη, ἢ ἐκτέλεσις δὲ γίνεται τάχιστα. Ὑφάσματα πρὸς σχεδίασιν γίνονται δεκτὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὴν ἐφορον καλλιτεχνικοῦ τμηματος, ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀρ. 26.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

Τὰ μαθήματα τῆς μαγειρικῆς εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἤρχισαν τακτικῶς ὅπως πάντοτε κατὰ Τρίτην καὶ Πέμπτην. Γίνονται δεκταὶ μαθήτριάς καὶ κατὰ μάθημα. Τὸ μάθημα διὰ μὲν τὰς κυρίας 1 δρ. ἕκαστον διὰ δὲ τὰς μαγειρίσσας 50 λ ε π τ ἄ.